IOHANNES FRANCISCUS DE PAVINIS (AKTEN ZUR HEILIGSPRECHUNG LEOPOLDS III.). THOMAS DE VALCELLIS

Melk, 1487-1489 Seite 193

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=40644
Copyright: Melk, Benediktinerstift

Incipiunt Magistralia super Cantica Canticorū

Osculetur me osculo oris sui. Hec est synagoge. q̃ xpm venturū i mūdum didicerat ab angelis. cognouerat i ꝑriarchis. audierat in ꝓphetis. Itaq; inflamata ei desideio clamat. Osculetur me osculo o. s. Hoc est ad erudiendū atq; saluandū me. nō ia ãgelos non ꝑriarchas nō ꝓphetas mittat. sz ipe qui ueniturus est ueniat in ꝓia ꝑsō. Osculū ei ē ꝓprij oris erudicio. Veniat igt et eruditat me ore ꝓprio. Sz et minoris tactū patienter suscipiat. i. me de uia salutis interrogante audire ñ spnat. Hoc adimpletū ardim desiderū. qn̄ sedens in monte docebat discipulos suos dicens. Bti pauperes spu q̃niam ipoꝝ ē r. c. ꝛc. Ibi osculū dedit. qꝛ aperiens os suū grandū regni celestis aplis suis promisit. Est os carnis. ē os demonis. ē os hois. ē os dilecti. De ꝑmo suscipitur osculū luxuriosū. de. ii. nenō sum. de. iii. domesticū. de. iiii. sāctū. De ꝑmo i ꝑbis dicitur de muliere stlta. apprehensū iuuenē de osculat. Sedz dedit ioab amasae qn̄ apprehendēs mentu ei osculat ē eū dicēs. Salue mi fi. et occidit eū. Et iudas xpo. Terciū dedit ysaac iacob filio suo dicens. Fili mi da mi osculū. De. iiii. apls. Salutate invicem in osculo sancto. Primū est malū. ii. pei. iii. bonū. iiii. meli. Quia nēo ꝑmū ē impudicū. ii. iuqui. iii. cognatū. iiii. religiosū. istud p ceteis elegit aia sāta. Primū ei spernit. ii. refugit. iii. preterit. iiii. concupiscit. Vni clamat. Osculetur me o. o. s. Tria in osculo notantur. Osculantiū labia se consociant. interiores anhelit cōspiant. corpa sibi appinquiāt. In ꝑmo ē iunctio naturarū. i sedo vnio spirituū. in tcio participacio passionū. Naturarū scilicz hois a uerbi. spūum diuinum et hūam. passionū xpi et xpiani. De ꝑmo Verbū caro fctm ē ꝛc. De sedo. Qui adheret deo vn spc ē. de tcio. Si ꝓplantati fuerimus similitudini mortis illius. simul et resurrectois erimus. Si ei ꝓpatimur et ꝓregnabimus. Item moraliter. Labia sunt instrumēta sermonū. ideo designatur i eorū cōiunctione mutua vicissitudo sīnarum oronū. In ospiacone anhelit vna nimitas uoluntatū. In iunctione corporū suppositio onerū. De ꝑmo Jacobus aplis. Orate pinicem ut salueminī. de sedo in actib aplorū. Vnitudinis credentiū erat cor v. e. a. u. Item. vn spc et vna f. e. i. e. De tcio. Alter alteri o. p. et sic adim. l. xpi. de his tribus ait aplis. Deus pater det uobis idipm sapere i alterutrū. ut unanimes vno ore glificetis d. et p. d. n. ihū x. Idipm sapiūt i alterutrū qui alienas passiones corde ꝓpatiendo. et corpe patiendo aliēos dolores suos cū eis dolendo faciunt. Est uerbū osculans. ē caro osculatū. ē hō deus osculm. Item ē osculm ad pedes pro petorū remissione. osculm ad mag p gratiarū actione. osculū ad os pro dilectione. In ꝑmo ꝑmordia nre iniquitatis dedicantur. sed in proficiētib idulgetur. terciū sola et tota pfectione expit. Item ꝑmū ē in ꝓfessione. sed in i deuocone. tcium i ꝓtemplacone. Item pater osculās. filū osculat. osculum

De triplici osculo. distinctio prima

Tria in osculo notantur. d. ii.

Item aliter. d. iii.

Item osculm tmiatis. d. iiii.